

Bjørn Christiansens tale ved modtagelsen af Børnesagsprisen

Taler

Bjørn Christiansen
Formand for De Anbragtes
Alliance

Dato

25. februar 2026

Sted

Nationalmuseets festsal

1 Tusind tak.

Jeg modtager i dag Børnesagsprisen på vegne af De Anbragtes Alliance og på
vegne af alle tidligere, nuværende og fremtidige børn og voksne, der bliver
5 anbragt af staten.

Børn, som i dag – eller i morgen – måske ikke selv har nogen til at tale deres sag.
Børn, som alt for ofte møder et system, der taler om omsorg – men glemmer
ansvar.

10

Og som får at vide, at retten til retfærdighed har en udløbsdato.

Det hele begynder med min far. Som barn blev han anbragt af staten.

15 Staten overtog forældreansvaret. Men den overtog ikke ansvaret for det, der
skete. I 2015 skrev jeg hans livshistorie. Den fik titlen *En redningskrans af bly*.
For det er sådan, det føles, når det, der skulle redde dig, i stedet bliver det, der
holder dig nede. Den historie blev ikke bare en bog. Den blev begyndelsen på en
bevægelse.

20

Samme år blev jeg bedt om at holde tale for Godhavnsdrenege.
Samme år stiftede jeg Loud & Proud MC.

Vores første demonstration havde ét krav:

25 Staten skulle give Godhavnsdrenege en undskyldning.

På den første demonstration deltog Mette Frederiksen – før hun blev
statsminister – og hun lovede, at hvis hun fik magten, ville der komme en

30 undskyldning. Vi demonstrerede igen. Og tredje gang kunne vi køre en sejrstur.
Jeg sendte videoklippen igen og igen. Seks, syv, otte gange.

Og så kom undskyldningen. På Marienborg. Det var historisk. Men det var ikke afslutningen.

35

Min fars sag lå der stadig.

Vi anlagde sag mod staten.

40 Vi tabte i byretten. Sagen var forældet. I landsretten blev det fastslået, at der ikke
er forældelsesfrist i hans sag. Det kunne have været en personlig sejr. Men det
var det ikke. For retfærdighed er ikke personlig.

Retfærdighed er principiel. Forældelsesfristen skal væk – for alle børn.

For staten må aldrig kunne gemme sig bag kalenderen. Ansvar forsvinder ikke
med årene. Smerte forældes ikke. Overgreb udløber ikke.

45

Når staten overtager forældreansvaret, så overtager den forældre ansvaret hele
vejen.

50 Efter den første demonstration om forældelsesfristen kom Chenette som nu er
vores næst forkvinde og sagde: Må jeg ikke være med i kampen?” Det blev hun.
Og sammen stiftede vi De Anbragtes Alliance.

Victoria Velasquez og jeg arrangerede samråd samt en høring. Vi samlede
oppositionen om beslutningsforslag nr. 56. Jeg gik fra møde til møde med
55 socialordførere. Det har krævet energi.

Det har krævet vedholdenhed. Og det har krævet, at vi holdte forkus på målet. I
dag står vi med en delsejr. Oppositionen og regeringen er enige:
Forældelsesfristen skal fjernes. Arkivloven skal udvides.

60 Og dette har Nanna Gottfredsen og jeg fået kæmpet til dørs.

Private og selvejende institutioner skal aflevere deres arkiver.

Alt skal frem i lyset. For et barns historie tilhører ikke systemet.

Den tilhører barnet.

65

Men det her handler ikke kun om fortiden. Det handler om nutiden.

Og om fremtiden. Når et barn eks. tvangs fjernes uden tilstrækkeligt

retsgrundlag, er det et af de mest indgribende skridt, en stat kan tage.

70

En dag bliver de børn voksne. Og så spørger de:

Var det nødvendigt?

Var det lovligt?

75 Var det rigtigt?

Det spørgsmål skal staten kunne tåle at høre. Og kunne svare på.

Derfor støtter vi en forvaltningsdomstol. Derfor støtter vi en

80 børneombudsmand. Ikke for at skabe konflikt – men for at skabe retssikkerhed.

Vi er i gang med at udvikle en børne sikkerheds app. Og Karina Asbøl har båret vigtigheden i appén videre til Social og Boligministeren.

Vi laver børnehjemsrapporter inspireret af Godhavns-rapporten.

85 Vi løfter sager.

Vi dokumenterer.

Vi presser på.

I morgen skal jeg på De Anbragtes Alliances Vegne, deltage til rundebords

90 samtale hos Moderaterne om fremtidens Social og handicap området vedr. tiltag og reformer i fremtiden.

Denne pris hjælper os med at fortsætte.

95 Vi møder børn og voksne på Folkemødet i Allinge.

Vi holder oplæg.

Vi holder politikerne fast.

Vi holder demonstration i september.

100

Vi stopper ikke midt i historien.

Tak til bestyrelsen i De Anbragtes Alliance.

Tak til Victoria Velasquez.

105 Tak til Loud & Proud MC og alle mine brødre.

Tak til politikerne, der har lyttet og støttet beslutningsforslag 56.

Tak til vore allierede.

110

Tak til Velfærds- og Forskningsfonden for Pædagoger.
Og tak til dem, der har indstillet os.

Jeg står her med stolthed.

115

Men også med en tanke om det barn, der i aften går i seng et sted, det ikke selv
har valgt.

Et barn, der måske tror, at ingen ser det.

120

At ingen hører det.
At ingen kæmper.

Det gør vi.

125

Vi kæmper for jer.
Vi holder staten fast på ansvaret.
Og vi stopper først, når retten til retfærdighed ikke længere har en udløbsdato.
Og vi har sikret retten til jeres historie.

130

Tak for prisen og anerkendelsen på mine og De Anbragtes Alliance vegne.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

135

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Takketale

URI

140

<https://www.dansketaler.dk/tale/bjorn-christiansens-tale-ved-modtagelsen-af-bornesagsprisen>

145